

Leszenye, 1901. december 1. – Budapest, 1957. február 27.

Földbirtokoscsaládból származott, édesapja a Hont vármegyei Leszenyén gazdálkodott. Az elemi iskolát a szülőfalujában, a középiskolát Budapesten, református gimnáziumban végezte. Érettségi után beiratkozott a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemre, ahol vegyészmérnöki oklevelet szerzett. Tanulmányait Németországban folytatta, a breslaui műegyetemen műszaki doktori címet szerzett, kinevezték tanársegédnek, majd egy vegyészeti gyárban dolgozott. 1930-ban hazatért, s társtulajdonosként megalapította a Lázár és Ofner Vegyészeti Gyár Rt.-t. Tagja lett az újpesti Zsíralkohol Rt. igazgatóságának is. 1943-ban belépett a Független Kisgazdapárt Polgári Tagozatába. A német megszállás idején bekapcsolódott az antifasiszta ellenállási mozgalomba. A Szovjetunió Barátainak Magyarországi Egyesülete tagja lett, tevékenyen részt vett a szervezet illegális szervezkedésében és propagandamunkájában. Összeköttetésbe került az ellenállási mozgalom vezetőivel is. 1945 után a Vegyipari és Kereskedelmi Kft. ügyvezető igazgatója lett. Bekerült az újpesti képviselő-testületbe és a Pest vármegyei törvényhatósági bizottságba. 1945. november 4-én a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. Nagy Ferenc lemondatása és a pártvezetésben bekövetkezett baloldali fordulat után megnőtt a szerepe a kisgazdapártban. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon korábbi választókerületében tagja lett parlamentnek. 1947 őszén átvette a párt gazdasági és pénzügyeinek az irányítását. Az újonnan létrehozott gazdasági bizottság s az annak keretében felállított háromtagú végrehajtó bizottság vezetője. Komoly érdemeket szerzett a párt gazdasági helyzete konszolidálásában. 1948 márciusában kinevezték az FKGP országos pártigazgatójává. 1948. április 17-én bekerült a párt politikai bizottságába. 1948. augusztus 5-től a Dinnyés-kormányban a miniszterelnökség adminisztratív államtitkára, s augusztus 28-án átvette a Jóvátételi Hivatal vezetését is. 1948. január 16-tól a kisgazdapárt képviselője a Magyar Nemzeti Bank főtanácsában, augusztus 28-tól pedig a Magyar Országos Szövetkezeti Központ igazgatóságában. Dinnyés Lajos miniszterelnök elmozdításával egyidejűleg, 1948. december 10-én lemondott az államtitkárságról, majd néhány nap múlva összes pártbeli tisztségéről és a mandátumáról, amit az FKGP Politikai Bizottsága 1948. december 17-én tudomásul vett. A törvényhozásban 1949. január 27-én jelentették be mandátumáról való lemondását.